

Školský bonbóník

školský rok: 2018/2019

školský časopis číslo 2

ZŠ s MŠ, KOTEŠOVÁ 378

Obsah:

1. Bájky	3
2. Vianoce v Perníčkovke	4
3. Cinkadlo	5
4. Vianočná noc	5
5. Píšeme listy	6
6. Láska	7
7. Samozrejmé veci okolo nás	8
8. Charakteristika	9
9. Príbeh postavy z portrétu	10
10. Tvoríme prívet	11
11. Zimné básničky	12
12. Červené stužky	12
13. Projekty od tretíakov	13
14. Naše úspechy v súťažiach	14
15. Tajnička	15

Obálka - fotky z akcií:

predná strana	- Imatrikulácie prvákov - Mikuláš
zadná strana	- Vianočná besiedka

Adresa redakcie:

Šéfredaktor:

Predseda redakčnej rady:

Členovia redakčnej rady:

Kotešová 378, 013 61

Jana Némethová, žiačka 7. ročníka

Katarína Žďánská, žiačka 7. ročníka

Sebastián Kurkin, žiak 7. ročníka

Ročník:

Vychádza:

Číslo 2/2018-2019

Pedagóg:

XXI.

pravidelne 4 – krát ročne

vychádza 31. 1. 2019

Mgr. A. Karchutňáková, technická pomoc

Bájky

O lyžičke

Bola raz jedna lyžička. Žila v obchode s kuchynskými potrebami. Myslela si, že je krásna. Stále sa obzerala v zrkadle. Chcela spoznať svet. Čakala, kým si ju niekto kúpi. Predbiehala sa, ale nebola dosť rýchla. Veď viete, lyžička.

Po dlhšom čase sa jej to predsa len podarilo. Videla konečne kupcov. Jedna pani si ju zobrala. Teraz si lyžička myslela, že bude žiť v prepychu. Namiesto toho sa dostala do polepšovne. deti si ju nevážili. Namiesto toho ju hodili na zem a ušliapali. Keď sa to pani učiteľka dozvedela, bolo už neskoro. A tak sa krásna lyžička ocitla v kontajneri.

Ponaučenie: *Krásna ti môže zatieniť oči.*

Bystrík Pavlík, 4. ročník

Mačka a myš

Bol krásny slnečný deň. Slniečko príjemne hrialo a na tráve si spokojne ležala mačka.

Zrazu zbadala malú myš. Chytila ju a chcela ju zožrať. Lenže mačka uvidela ďalšiu myš a chcela chytiť aj tú. Ako po nej skočila, prvá myš sa jej z pazúrov vyšmykla a druhú nechtyla.

Ponaučenie: *Komu nestačí málo, nemá nič.*

Nikola Odváhová, 4. ročník

Bájka o dvoch psoch

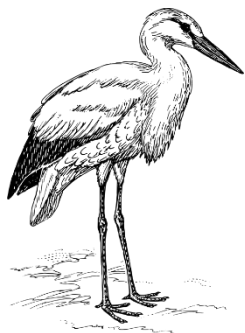
Na dvore žili dva psy. Veľký pes a malý pes. Veľký pes sa stále posmieval malému, že je krpatý a pomalý.

Jedného dňa zbadal ležať na dvore kosť. Veľký pes sa zaradoval, že bude mať dobrotu. Lenže kým sa postavil, malý pes mu prebehol popred nos a kosť mu uchmatol.

Ponaučenie: *Nikdy sa neposmievaj menšiemu.*

Martina Polková, 4. ročník

Bocian a žaba

Jeden krásny slnečný deň sa bocian vybral k jazeru. Zháňal niečo pod zub.

Vtom zbadal žabu, ktorá sa vyhrievala na slnku. Bola to zelená tučná žaba s veľkou papuľou. Žaba sa chvastala na vôkol, že jej muchy samé lietajú do úst. Posmievala sa! A zrazu zbadala bociana. S veľkou našpúlenou papuľou sa pýta: „Bociááán, čo tu robíííš? „Žeriem žaby s veľkou papuľou, čo sa chvastajú,“ odvetil. A zrazu klepol zobákom a spokojný odlete.

Ponaučenie: *Kto sa chvastá, ten na to doplatí.*

Nikola Odváhová, 4. ročník

Volavka

Volavka čakala od rána pri rybníku, aby ulovila niečo dobré. Vo vode plávali kapry, ostrieže a iné ryby. Žiadna sa jej však nepáčila. Na každej našla nejakú chybu a tak dlho preberala, až slnko vystúpilo vysoko a ryby odplávali do hlbín.

Volavka by bola rada, keby sa ukázala nejaká mrenka, kapor, ale už sa neukázali. A hladná volavka bola rada, že v najbližšom bahne ulovila škaredú malú žabu.

Ponaučenie: *Aj malá ryba je ryba.*

Adam Papšo, 4. ročník

Vianoce v Perníčkove

Perníčkovo bola pekná a čarovná krajinka. Stromy boli z perníčku, zem bola z pekne vypečeného perníčku a dokonca aj domčeky boli perníčkové. Skrátka Perníčkovo bolo celé z perníku, iba rieka bola z mliečka. Čaro Perníčkova vždy vzrástlo, keď perníčkovské cukrárky vymysleli novú príchuť, vtedy sa na perníčkovskom zámku objavila nová ozdoba z citrónovej sladkej polevy.

Jedného rána sa perníčkovská cukrárka Linda zobudila a keď sa pozrela z okna, nemohla veriť vlastným očiam.

„Hurá!“, vykrikla Linda. „Hurá, už je tu zima, už je tu zima!“, spievala si s radosťou.

Šla von, kde celá natešená začala vešať prvé vianočné svetielka okolo celého domu. Keď bola hotová, umyla sa, naraňajkovala sa, obliekla sa a šla do národnej perníčkovskej pekárne, čiže vlastne do práce. V práci sa radovala zo snehu a zimy aj so svojimi kolegyňami. Linda začala ihneď pracovať, aby splnili všetky vianočné objednávky, no keď zapla mixér, stalo sa čosi nečakané. Mixér zhrkotal, zahrčal, nadskočil a všetko pripravené cesto v ňom bolo po celej kuchyni, ba aj celej ceste a kusy z neho lietali po celej krajine. Cesto bolo všade a v Perníčkove vyhlásili poplach. Všetky perníčkovské upratovacie jednotky mierili do národnej perníčkovskej pekárne upratať a znovu spojazdniť pokazený mixér a aj celú prevádzku. Zvláštna starostlivosť patrila aj Linde, ktorá bola pre továreň dôležitá ako filmová hviezda pre televízny seriál. Linda však bola pracovitá a veselá, aj ona chcela pomôcť pri upratovaní. Vyliezla na rebrík a chcela umyť cesto zo stropu. Zrazu upratovací ruch prerušil hlasný rachot. Všetci sa zbehli a pod zlomeným rebríkom uvideli ležať chýrnu cukrárku Lindu. Rýchlo ju naložili do auta a fujazdili s ňou do perníčkovskej nemocnice. Tam sa ukázalo, že Linda má zlomenú nohu, ktorú jej dali do sadry z toho najtvrdšieho a najstaršieho perníčka. Doktor nariadil prísny klud a pokoj, kým sa noha nezrastie.

O týždeň, presne sedem dní pred Vianocami, perníčkovské cukrárky vedeli, že pečenie samy nezvládnu. Práce bolo pred Vianocami veľmi veľa – piekli srdiečka, koníky, domčeky, hviezdičky, ba dokonca aj Betlehemy, a bez najlepšej a najšikovnejšej cukrárky sa to nijako nedalo stihnúť. Perníčkovské cukrárky už boli zúfalé a mysleli si, že pekáreň cez tieto Vianoce budú musieť zatvoriť, a tak sklamať všetkých zákazníkov, ktorí sa už tešili na vianočné dobroty. V čase najväčšieho zhonu, keď sa robota vôbec nedarila, sa však dvere rozleteli a vstúpila Linda s nohou zdravou ako buk, ba dokonca aj bez barlí. Nebol v tom žiadny vianočný zázrak, len dôsledná liečba kvalitným perníčkovským mliečkom z perníčkovskej rieky, ktorým sa Linda poctivo liečila.

Vianoce boli zachránené, lebo pribudli ďalšie šikovné ruky a Linda pracovala s chuťou, vymýšľala nové tvary perníčkov, zdobila krásnymi vzormičníkmi zo sladkej bielkovej polevy. Nakoniec urobili toľko krásnych a dobrých perníčkov, že ich jedli až do leta.

J. Učníková, 7. ročník

Cinkadlo

Za horou masla kravička sa pásla. Na krku mala zvonec a to je tejto rozprávky začiatok. Keď sa kravička pásla, zvonec veľmi silno cinkotal. To nesmierne vadilo ježibabe Protektíne, ktorá bývala pod maslovou horou. Ježibaba už cinkanie nevydržala a zakričala: „Ty cinkadlo cinkadlo, heš, hneď domov bež!“ Ale na obyčajnú kravičku vznešené čary moc neúčinkovali, pokojne sa pásla ďalej. Protektína sa nazlostila a začala čarovať už naozaj: „Astát, radón, kilo, deka, nech sa stane sirup z mlieka!“

Keď gazdiná večer došla kravičku, tak namiesto mlieka začal tiecť sirup. Gazdiná okamžite bežala za zverolekárom a zverolekár za kravičkou. Keď ju prezrel, veľmi sa začudoval a nakoniec s úsmevom prehovoril: „To je dobrá vec, treba sa tešiť, veď za liter kvalitného sirupu dostanete viac, ako za liter mlieka.“

Na druhý deň kravička išla znova na pašu. Zvonec jej opäť hlasno cinkotal a ježibabu to ešte viac nazlostilo. A tak vytiahla silnejšie čary.

„Arzén, selén, kilo, deka, rum nech sa stane z tvojho mlieka!“

Večer prišla dojsť gazdiná kravičku a miesto sirupu, na ktorý si už zvykla, tiekol rum. Keď sa to gazda dozvedel, veľmi sa tomu zaradoval.

Ráno bežala gazdiná opäť za zverolekárom. Zverolekár sa takejto premene čudoval a rozhodol sa kravičku sledovať, aby odhalil príčinu takýchto premien. Myslel si, že kravička spása nejaké divné trávy. Odrazu však zbadal pod maslovou horou učupený domček, z ktorého bolo počuť hrozný krik: „Rumu ti nestačili, ty cinkadlo cinkotavé?!“ Zverolekár pochopil, o čo ide a začal Protektíne dohovárať: „To zviera za to predsa nemôže, za to môže zvonec!“

Tak ježibaba bleskovo začarovala zvonček, aby už nikdy nezvonil.

Nakoniec boli všetci spokojní. Zvonček nezvonil a ježibaba Protektína mala kľud, zverolekár dostal za svoje rady peniaze a gazda s gazdinou si otvorili rumáreň. Pôvodne chceli mliekareň, ale keď sa to zmenilo, nebolo proti.

S. Kurkin, 7. roč.

Školský klub detí - Vianočná noc

Vianoce sú tam, kde nikto neplače.
Vianoce sú tam, kde voňajú koláče.
Vianoce sú s tými, ktorých ľúbime,
ale aj s tými, na ktorých myslíme.

Vôňu Vianoc si deti priblížili na Vianočnej noci, ktorá sa stala nádhernou tradíciou v Školskom klube detí. Nechýbala oblátka s medom, voňavá kapustnica, ryba so šalátom. Šikovné maminky nám napiekli vianočné koláčiky. Zo srdca im za to ďakujeme!!! Pravdaže, nechýbal nám ani krásne ozdobený stromček, pri ktorom sa deti obdarúvali navzájom darčekom.

To bolo radosti a šťastia v detských očiach.

Píšeme listy

Milá Simonka!

v Kotešovej, 20. 11.2018

Srdečne Ťa pozdravujem. Ďakujem Ti za pohľadnicu k mojim meninám. Ako sa máš a ako sa Ti darí v škole? V piatok mám prázdniny. Veľmi sa teším. Budem rada, ak prídeš a budeme spolu.

Tvoja sesternica Adelka

A. Slivoňová, 3. ročník

Milí druháci!

v Kotešovej, 25. 11.2018

Srdečne Vás pozdravujem. Ďakujem za pohľadnicu. Čo ste robili cez prázdniny? V druhom ročníku sa budete učiť počítať do sto. Mňa to veľmi bavilo.

Želám Vám veľa úspechov. Príďte ma pozrieť do tretej triedy.

Pozdravujte Števa a Maťu.

Váš kamarát Jurko Litvák

J. Litvák, 3. ročník

Milý Bastián!

v Kotešovej, 25. 11.2018

Dnes je už 25. november a v našej peknej Kotešovej po snehu ani chýru ani slychu. Veľmi sa teším na spoločnú sánkovačku a bobovanie. Som šťastný, že mám tak super kamaráta. Chcem sa Ti poďakovať za požičanie bobov minulú zimu. Išli poriadne rýchlo. Kedy sa vidíme? Dávno si sa neukázal. Mohli by sme sa stretnúť v našej peknej Kotešovej na tom našom kopčeku. Už len aby nám ten sneh napadol! Želám Ti, aby naše bobovanie bolo čím skôr.

So srdečným pozdravom Tvoj dobrý kamarát Samko.

S. Cabaj, 3. ročník

Milá Alicka!

v Kotešovej, 20. 11.2018

Srdečne Ťa pozdravujem. Ďakujem Ti za list, čo si mi poslala. Bol krásny. Kedy k nám prídeš? Už sa na Teba tešíme.

V sobotu som bola hrať hádzanú v Predmieri. Pamätáš, to je tam, kde si ma raz bola povzbudzovať. Zápas s Martinom sme vyhrali a ten druhý s Čadcou zas prehrali. Bola to zábava.

V nedeľu sme boli na Hričovskom hrade. V diaľke sme videli pást' sa srnky.

Pozdravuje Ťa Tvoja sesternica Emka.

E. Augustínová, 3. ročník

Ahoj Maťo!

v Kotešovej, 20. 11.2018

S radosťou Ťa pozdravujem! Ďakujem Ti za to, že môžem chodiť ku Vám.

Kedy by si prišiel ku mne? Mohli by sme sa spolu hrať. Mám nové hračky. Keď som bol naposledy u Vás, dobre sme sa zabavili na trampolíne.

Želám Ti veľa úspechov a dobré známky. Pozdravuj súrodencov.

Tvoj kamarát Šimon.

Š. Grofčík, 3. ročník

Milá Kika!

Srdečne Ťa pozdravujem z výletu. Ďakujem za pohľadnicu. Ako sa máš? Ja som bola v zoo. Želám Ti veľa šťastia. Pozdravuj doma.

Tvoja kamarátka Karinka

v Kotešovej, 20. 11.2018

K. Mazúrová, 3. ročník

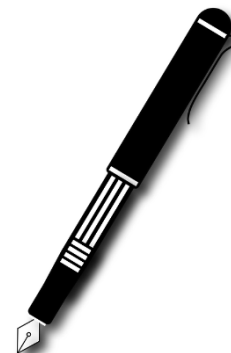
Milý Štefan!

25. 11.2018

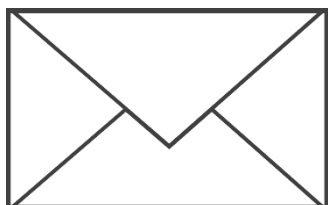
Na úvod listu Ťa chcem srdečne pozdraviť. Ďakujem za list, ktorý som od Teba dostal. Ako sa máš? Si zvedavý, čo Ťa čaká v treťom ročníku? Na matematike sa budeš učiť násobenie a delenie, na slovenskom jazyku vybrané slová. Želám Ti veľa úspechov a pozývam Ťa pozrieť k nám do triedy. Pozdravujem celú triedu.

Tvoj kamarát Tibor.

v Kotešovej,

T. Moravík, 3. ročník

Milý Svet'o!

Ahoj! Ďakujem Ti, že sa so mnou hráš. Ako sa máš?

Boli sme na oslave. Erika, môjho brata krstná, mala narodeniny. Hrala som sa tam s Ninkou. Erik sa stále hral na

počítači.

Prajem Ti v škole samé jednotky. Pozývam Ťa k nám.

Ahoj! Tvoja sesternica Dominika

v Kotešovej, 20. 11.2018

D. Pavlíková, 3. ročník

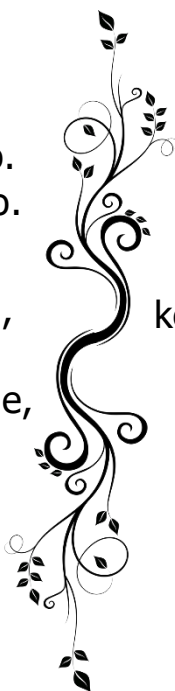
Láska

Sníva sa mi?

Nič krajšie moje oči nespatri.
Nič lepšie ma v živote nestretlo.
Ani nič podobné navôkol nebolo.

Vraj je to láska na prvý pohľad,
takú neuvidíš cez ďalekohľad.
Vidím v ňom niečo, čo ostatní nie,
No my k sebe nepatríme.

Ja ťa ľúbim, ty mňa nie?
Je to pekné cítenie.
Škoda, že len z jednej strany,
pre mňa sú to silné rany.

Nehovor mi, že ma nemáš rád,
bolelo by to tentokrát.

Načo si mi dával tie nádeje,
keď si aj tak nakoniec povedal nie?

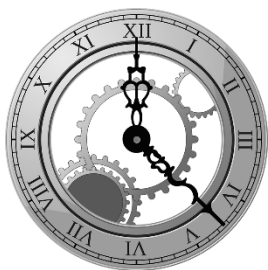
Bola tu nádej a je preč.
Teraz mi ani „ahoj“ nepovieš.
Ja len s pocitom zaspávam,
že ťa už vôbec nezaujímam.

Wiki Ševčíková, 9. ročník

Samozrejmé veci okolo nás

Hodiny

V 14. storočí sa objavili prvé kolieskové hodiny. Prvé boli vežové a nemali ručičky a čas len odbíjali. Ručičky sa objavili až na konci 16. storočí. Kyvadlové hodiny sa objavili v 17. storočí, pôvodcom tohto nápadu bol Christiaan Huygens. Elektrické hodiny boli vynájdené asi začiatkom 19. storočia. Prvé náramkové hodiny vznikli počas 1. svetovej vojny, prvé automatické hodiny boli patentované v roku 1924. Klasické hodinky boli poháňané špirálovou pružinou. Pružina sa musela pravidelne napnúť a jej tlak sa cez prevodovku prenášal na ručičky ukazujúce čas. Zo začiatku sa hodinky naťahovali denne, neskôr sa technológia naťahovania zdokonalila a hodinky vyžadovali naťahovanie cca raz za týždeň. Na hodinkách bol udávaný počet kameňov. Čím drahšie hodinky, tým väčší počet drahokamov.

D. Dudoňová, 6. roč.

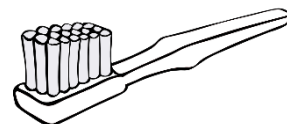
Suchý zips

Suchý zips vynašiel švajčiarsky inžinier Georges de Mestral v roku 1948. Inšpiráciu získal pri prechádzke v alpách. Všimol si, že sa úbory lopúcha prichytávajú na jeho šaty an na srst' psa. V niektorých krajinách sa pod týmto názvom „suchý zips“ predáva a často sa jedná o obchodnú známku. Môže sa nachádzať na obuvi, rôznych taškách, vakoch, pot'ahoch.

T. Pavlík, 6. roč.

Zubná kefka

Zubná kefka je nástroj na čistenie zubov. Prvého predchodcu zubnej kefkы používali Sumeri. Prvý patent na zubnú kefku, takú akú ju poznáme dnes, zaviedli v roku 1857 v USA. Vlákno sa najprv vyrábalo zo zvieracích štetín, nylonové vlákna boli od roku 1938. Vynálezcom bola firma DuPont.

M. Pavlík, 6. roč.

Žiarovka

Žiarovka je druh elektrického svetelného zdroja. Prvé pokusy o zostrojenie žiarovky spadajú do roku 1854. Zdroj svetla vytvoril nemecký hodinár Henrich Göbel. Zvláštnym druhom žiarovky je halogénová žiarovka. Takzvaná úsporná žiarovka nie je žiarovka, ale žiarivka. Elektrickú žiarovku vynašli nezávisle od seba Joseph Swan z Newcastle vo Veľkej Británii a Thomas Edison v USA. Funguje na princípe zahrievania vodiča elektrickým prúdom, ktorý ním preteká. Sklenená banka žiarovky je však pre ultrafialové žiarenie nepriepustná. Bez žiaroviek by boli večere plné tmy.

A. Kožienková, 6. roč.

Gumičky do vlasov

Gumičky sa najčastejšie používajú na vlasy. Je nekonečno spôsobov na účesy. Ale najčastejšie sa používa klasický cop. Používajú sa napríklad na zagumičkovanie projektu do školy. Gumičky sú v rôznych farbách, s rôznymi ozdobami a tak ďalej... Boli patentované 17. marca 1845 v Anglicku.

M. Marcinková, 6. roč.

Charakteristika

Moja mama

Moja mama je stredne vysokej plnoštíhlej postavy. Tvár má guľatú. Vlasy sú krátke, gaštanovohnedej farby a nosí ich stále rozpustené. Oči má hnedé a vždy sa na nás pekne pozerajú. Pery sú pretiahnuté, so širokým úsmevom. Rada nosí pohodlné a praktické veci ako napríklad nohavice, tepláky a tričká. Nerada nosí roláky, pretože jej je v nich až príliš teplo.

Moja mamina je veľmi milá a starostlivá. Chodí do práce do Považskej Bystrice a prichádza domov neskoro. Preto má doma málo času, nikde neposedí, stále niečo robí a vymýšľa. Rada perie a žehlí, pretože potom vidí čistý, voňavý a pekný výsledok. Rada tiež pečie a varí. Nerada umýva riad a vysáva, no vynáša sa. Na umývanie riadu má umývačku a na vysávanie má mňa so sestrou. My ju máme rady, a preto jej so všetkým pomáhame.

L. Feješová, 6. roč.

Môj otec

Môj otec je štíhly, má hnedé oči, ktoré mu na tvári moc nevynikajú. Jeho vlasy sú hnedé a niekde mu vyskakujú drobné šediny. Je stredne vysoký. Roboty sa nebojí, naopak ju vyhľadáva. Pracuje ako elektrikár, lebo ho robota v kancelárii nebaví.

Jeho koníček, ktorému sa venuje už niekoľko rokov je chov a výcvik psov. Aktívne sa zúčastňuje medzinárodných a stredoeurópskych výstav. Môj ocino je v znamení leva a to vystihuje aj jeho povahu. Niekedy vie byť kľudný a introvertný, ale keď sa nahnevá, dá o sebe vedieť. Rád sa stará o náš dom a rád ho zveľadľuje. Má rád prechádzky v prírode, ale rád sa zabaví aj pri dobrej hudbe.

T. Kuželová, 6. roč.

Moja mama

Niekedy sa treba zamyslieť nad tým, aké sú naše mamy v našom živote dôležité. Robia pre nás veľa vecí a niektoré z nich berieme ako samozrejmosť.

Meno mojej mamy je Mária. Pracuje v banke. Medzi jej koníčky patrí šport, matematika, varenie, pečenie, upratovanie a sadenie kvetov. Jej najobľúbenejšie zviera je mačka. Povahovo je milá, štedrá, dobrosrdečná, ale keď ju nahnevám, vie byť aj zlá. Jej hlavu zdobia krátke, husté, čierne vlasy ako uhoľ. Hnedé oči ako čokoláda jej žiaria láskou. Nad nimi je husté čierne obočie. Medzi ním je nos. Pod nosom má ružovofialové pery, ktoré jej vytvárajú krásny úsmev na tvári. Je vysoká a štíhla. Jej dlhé ruky ma vždy objímajú a zahrnú láskou. Sú zakončené dlhými nalakovanými nechtami. Rada nosí tričká s dlhými rukávami a rifle.

Svoju mamu si veľmi vážim a je pre mňa ako dar z nebies. Mám ju veľmi rada.

M. Kohutiarová, 6. roč.

Príbeh postavy z portrétu

Aj tento rok tvorili žiaci na výchove umením príbeh postavy z portrétu. Prečítajte si ako sa s tým niektorí popasovali.

Henry Raeburn - Chlapec s králikom

Raz jeden chlapec ušiel zo sirotinca. Schovával sa v malej dedinke na úpätí hory. V tej dedinke nikoho nepoznal a nikto sa ho nechcel ujať. Snažil sa prežiť ako vedel. Prehľadával odpad pri domoch boháčov a kradol jedlo na trhu. Aj keď mu šťastie prialo a bol najedený, chýbala mu spoločnosť. Márne sa snažil nájsť priateľov. Deti sa mu smiali, bili ho a odsudzovali, pretože spal na ulici a nemal rodičov. Dospelí oň ani nezavadili pohľadom. Starší ľudia, keď mali dobrú náladu, dali mu kúsok chleba, staré topánky a iné nepotrebné veci. Videl, že nemá šancu zapadnúť do kolektívu tunajších ľudí, preto sa rozhodol nájsť si zvieracieho priateľa. Našiel psa, mačku, myš, ale ani jedno zvieratko pri ňom nevydržalo, všetci mu ušli. Raz, keď sa prechádzal po lúke, uvidel na starom polorozpadnutom múriku králika. Ihneď k nemu bežal a začal ho hladkať. Na počudovanie, králik od neho neodbehol a pritúlil sa k nemu. Odrazu počul krik. Otočil sa a videl maliara, ktorý tam maľoval krajinu. Veľmi sa mu zapáčil chlapec s králikom v náručí a tak ho poprosil, či by ho mohol namaľovať. Chlapec súhlasil, veď nemal nič na práci. Po skončení mu maliar dal zopár drobných mincí a tak si chlapec zarobil peniaze. Keďže mal peniaze, aj iné deti sa s ním chceli priatelieť a tak bol šťastný dvojnásobne.

Šimon Jandačka 9. trieda

Allesandro Botticelli - Muž s medailou

Keď sa konali olympijské hry, iba jeden víťaz mohol získať medailu. Táto medaila mala obrovskú cenu. Tento príbeh sa odohral v dobe, keď sa olympijské hry už nekonali, ale zostali tu len náhodné artefakty.

Jedného dňa sa Augustus prechádzal po meste a zrazu zacítil, že na niečo stúpil. Keď sa pozrel pod nohu, tak uvidel lesknúcu sa zlatú medailu. Zobral ju, zavesil si ju na krk. Ako tak išiel mestom, stretol maliara. Toho zaujala medaila natoľko, že ju chcel mať, preto navrhol Augustovi, že ho namaľuje, aký je krásny aj s medailou. A pretože si bol Augustus vedomý svojej krásy, súhlasil. Netušil, že si od neho maliar vypýta peniaze za maľovanie. Peniaze, ktoré však nemal. Bol teda donútený zaplatiť svojou medailou. Portrét mu však zostal a zachoval sa do dnešných čias.

Miloš Gálus, 9. trieda

Mária Medvecká - Zatúlaný kohútik

Ako každý deň aj tento strážil kohútik na dvore svoje sliepočky aj s kuriatkami. No dnes, keď gazda zatváral zvieratká do chlieva, si nevšimol, že kohútik pri tom nebol. Márne kohútik kikiríkal, aby sa gazda vrátil ku chlievu, ten už bol preč. Kohútik sa teda vybral do dediny, či niekde vo dvore nestretnie svojho pána, no nikoho nenašiel, pretože celá dedina už spala. Vybral sa teda do sadu niečo zobnúť do prázdneho zobáčika, potom sa vybral do lesa, kde vyletel na najvyšší strom a tam zaspal. Ráno, keď začalo svať, zletel na zem a vybral sa späť domov. Zrazu si uvedomil, že stratil cestu a nevie, kde je. Ako tak blúdil po lese, zrazu pred ním stála drevená chalúpka, kde žilo milé dievča. Spoznalo kohútika z dediny a celého utrápeného ho odniesla gazdovi späť domov. Ten, keď ho zbadal, vykrikoval od radosti a kohútik k nemu hneď priletel. Odvtedy už gazda vždy kontroluje, či má všetky zvieratká doma.

Kristína Štefaniková a Kristína Šibíková, 9. trieda

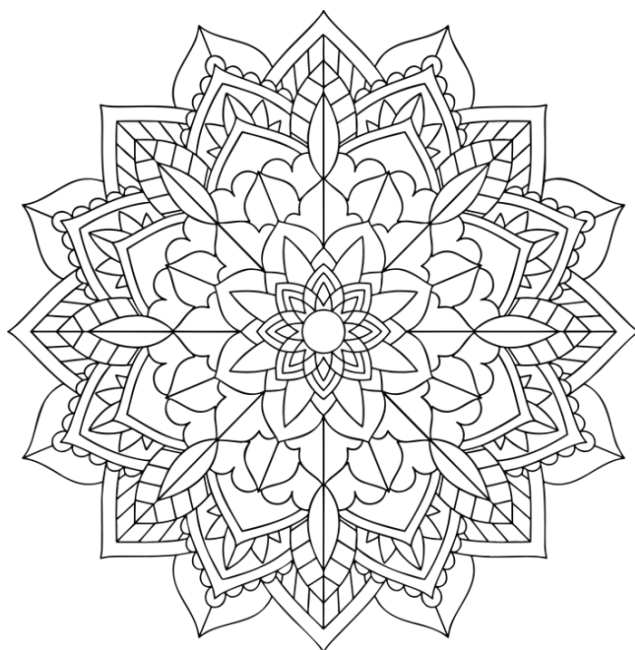
Tvoríme prívät

Milé mamičky, babičky a pani učiteľky!

Dovoľte mi, aby som vás privítala na besiedke ku Dňu matiek. Teší ma, že všetky mamičky prijali pozvanie. Prečo je dnešný deň taký výnimočný? Tento deň je venovaný vám, našim mamám.

Mamu máme každý len jednu. Mama je prvým človekom, ktorý nás s láskou objal pri príchode na svet. Mama je prvé slovo, ktoré sme vyslovili. Každé dieťa má svoju mamu a každá mama má svoju mamu. Niektorí ju majú pri sebe blízko na pohladenie, niektorí veľmi-veľmi ďaleko. Naozaj ďaleko, že sa so svojou mamou môže rozprávať už iba v myšlienkach a spomienkach. Hoci kto, dieťa a či dospelý, rád spomína na svoju mamu. Možno sa nám niekedy zdá, ako krivda voči matkám zo strany detí to, že deti jednoduchým „ľúbim ťa“ málokedy opätujú svoju lásku práve vtedy, keď to mamy najviac potrebujú. A preto, ľúbme svoje mamy! Ich odkaz lásky si nájde cestu, a tak ako ony vychovávajú nás, budeme s láskou a úctou my. A budeme pyšné mamy, tak ako sú pyšné teraz tie naše.

Dovoľte mi na záver povedať za všetkých: „Mám ťa rada, drahá mama.“

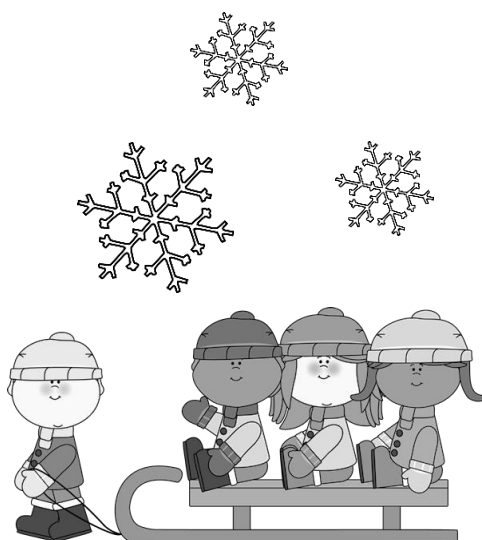
Nataša Kubíková, 7. trieda

Studená zima

Zima, zima, zimička.
Daj mi čiapku mamička.
Daj aj šalik teplučký,
rukavičky na ruky.

Vonku sniežik poletuje,
každé dieťa sa raduje.
Na noštek mi vločka letí,
úsmevy na tvárach detí.

Sánkovačka, guľovačka,
neskôr riadna naháňačka.

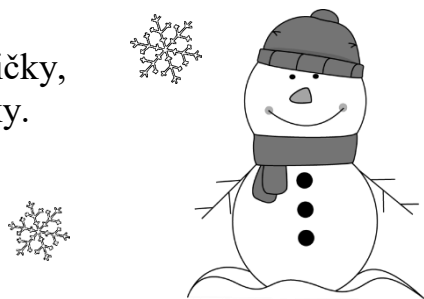
Líčka krásne červené,
od mrázika zdobené.
Zimná perinka je krásna,
v tejto dobe už aj vzácna.

Mama mi už čajík varí,
bežím domov a úsmev žiari.
Mamička ma s láskou čaká,
zmrznutého snehuliaka.

T. Ninis, 3. roč.

Zima

Už prichádza zima pomaličky,
sniežik poletuje potichučky.
Vonku všetko prikryla
snehová biela perina.

V každom dvore pred domom
snehuliáčik kuká von.
Je tu zima zimička,
červené mám obe líčka.

K. Mazúrová 3

Červené stužky

Červené stužky, HIV, AIDS sú slová a skratky, ktorým ešte v roku 1981 takmer nikto nerozumel, a teraz sú v ústach celého sveta. Dňa 28.11. sme sa my, žiaci 9. ročníka, zúčastnili na konferencii, ktorá bola usporiadaná v rámci kampane "Červené stužky" v Žiline pod záštitou Gymnázia svätého Františka z Assisi v Žiline. Na prednáške sme sa dozvedeli viac o víruse HIV a chorobe AIDS a jeho rozšírení po celom svete.

Druhá prednáška bola o obchodovaní s ľuďmi a novodobom otrokárstve. Slováci nie sú len tí vykorisťovaní, ale dokážu aj otročiť na ľuďoch, ktorých v živote postrela zlá situácia, z ktorej nevedeli nájsť cestu von a zarábať tak na nich. Videli sme silný príbeh Ivana, ktorý bol ako otrok v Slovinsku a ktorý nakoniec zo stresu dostal rakovinu a zomrel, stihol však vyrozprávať svoj príbeh, aby sa z neho poučili iní ľudia. Tento príbeh bol taký silný, že v prednáškovej sále zostalo hrobové ticho.

Na záver konferencie boli ohodnotení žiaci, ktorí sa zúčastnili výtvarnej súťaže Logo pre Červené stužky.

Účasť na konferencii bola pre nás prínosom, pretože sme si uvedomili, že okolo nás žijú ľudia, ktorí majú ťažké osudy a že sa máme správať voči svojmu životu zodpovedne.

Viki Ševčíková, Mirka Kucmenová a Šimon Jandačka, 9. ročník

Ilustrácia z čitateľského denníka ku knihe Malý princ,
nakreslila K. Ostrochovská, 8. ročník.

Naše úspechy v súťažiach

iBobor - celoslovenská informatická súťaž

Úspešní riešitelia:

Meno, trieda	Kategória	Poradie	Dosiahnutý výsledok	
Silvia Feješová	Drobec	882. - 1 723.	48 bodov	94. percentil
Svetozár Pavlík	Drobec	882. - 1 723.	48 bodov	94. percentil
Adela Hájková	Bobrík	1. - 543.	96 bodov	100. percentil
Oliver Litvák	Bobrík	1 310. - 1 996.	84 bodov	93. percentil
Maroš Masarovič	Bobrík	4 079. - 4 734.	68 bodov	78. percentil
Jakub Litvák	Bobrík	5 905. - 6 683.	60 bodov	68. percentil
Jana Némethová	Benjamín	682. - 709.	75 bodov	96. percentil
Mojmír Pavlík	Benjamín	2 171. - 2 619.	68 bodov	88. percentil
Filip Grofčík	Benjamín	5 227. - 5 678.	57 bodov	71. percentil
Sebastián Kurkin	Benjamín	5 227. - 5 678.	57 bodov	71. percentil
Johana Talačová	Kadet	628. - 647.	75 bodov	96. percentil
Šimon Pavlík	Kadet	4 581. - 5 155.	60 bodov	72. percentil
Viktória Ševčíková	Kadet	4 581. - 5 155.	60 bodov	72. percentil
Gabriela Kyčerková	Kadet	4 581. - 5 155.	60 bodov	72. percentil
Adriana Ninisová	Kadet	4 581. - 5 155.	60 bodov	72. percentil
Peter Litvák	Kadet	6 366. - 6 894.	55 bodov	61. percentil

Maximum bodov pre kategórie: Drobec: 72 bodov, Benjamín - 96 bodov, Kadet: 80 - bodov.

Percentil znamená koľko percent žiakov na Slovensku malo menej bodov.

Ochranárík čísla tiesňového volania 112 a civilnej ochrany - okresné kolo - výtvarná súťaž

Šimon Pavlík, 8. ročník - 2. miesto

Dominika Keráková, 8. ročník - 3. miesto

Strelba zo vzduchovky

družstvo: **Adam Litvák, Adriana Ninisová, Terézia Papšová** - 2. miesto

jednotlivci: **Adriana Ninisová**, 9. ročník - 1. miesto

Adam Litvák, 9. ročník - 2. miesto

Terézia Papšová, 8. ročník - 3. miesto

Šaliarsky Maťko - okresné kolo v prednese povestí

Anna Lamlechová, 4. ročník - 3. miesto

Expert - celoslovenská súťaž

Najúspešnejší riešiteľ:

Témy:

Poradie:

Šimon Pavlík, 8. ročník

Dejiny, udalosti, umenie - 8. miesto

Svetobežník - 1. miesto

- celkové poradie - 4. miesto

Všetkovedko - celoslovenská všestranná súťaž

Úspešnejší riešitelia (získali aspoň 3 😊):

Meno	Tr.	Body	Umiestnenie	Titul	Hodnotenie
Pavlík Svetozár	2.	133	24. miesto	Všetkovedko	😊😊😊😊😊
Mravcová Tamara	2.	126	31. miesto	Všetkovedko	😊😊😊😊😊
Pavlíková Dominika	3.	119	68. miesto	Všetkovedkov učeň	😊😊😊
Petes Sebastian	3.	126	61. miesto	Všetkovedkov učeň	😊😊😊😊😊
Masarovič Maroš	4.	119	75. miesto	Všetkovedkov učeň	😊😊😊
Pavlík Bystrík	4.	154	40. miesto	Všetkovedko, Všetkovedko školy	😊😊😊😊😊😊
Sekáčová Kristína	4.	133	61. miesto	Všetkovedkov učeň	😊😊😊😊😊
Janec Roman	4.	119	75. miesto	Všetkovedkov učeň	😊😊😊

Titul Všetkovedko získalo 30 % najúspešnejších na Slovensku.

Tajnička

Do tajničky môžeš dopĺňať len slová s y/ý po obojakých spoluhláskach b, m, p.

Sú to _____.

1.

Osoba niekde bývajúca.

2.

Papuľa zvierat'a.

3.

Úžitkové domáce zvieratá.

4.

Väčšia podlhovastá drevená nádoba.

5.

Obilnina z Číny.

6.

Namyslená.

7.

Hrdzavé.

8.

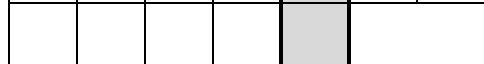
Múdry, pohotový.

9.

Súčasť (sláčikových) hud. nástrojov.

10.

Prostriedok na umývanie rúk

11.

Dobytok podobný býkovi.

12.

Ten, kto chytá ryby.

Vo vybraných slovách sú poprehadzované písmená. Uhádni, ktoré sú to.

KDZIRÝ - _____

RÝVPRIKKA - _____

ŤVARÝĽO - _____

ZNIRÝTIŤ - _____

Vyriešenú tajničku a uhádnuté slová môžeš doručiť redakčnej rade do 7. triedy.

Vianočná besiedka

Vianočná burza